

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **Z. O.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2006, č. j. 65 Az 405/2005 - 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán“) ze dne 26. 8. 2005, č. j. OAM-1458/VL-20-08-2005, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst.1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“), ve znění pozdějších předpisů, s tím, že bylo zároveň vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu, ve znění platném v době vydání rozhodnutí.

Stěžovatel v jím podané kasační stížnosti své námitky nepodřadil pod žádný ze zákonných důvodů zakotvených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Z obsahu kasační stížnosti je patrné, že nesouhlasí s rozhodnutím správního orgánu ve věci jeho žádosti o azyl a domnívá se, že při projednání jeho věci došlo ze strany správního orgánu k pochybení, proto ho napadá v celém rozsahu pro nezákonnost. Ta je dle jeho názoru způsobena tím, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, čímž porušil ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1976 Sb., o správním řízení, a nemohl tedy správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. *„Rozhodnutí podle něj nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. není zde logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně. Stěžovatel dále uvádí,*

že je přesvědčen o tom, že v zemi svého původu je ohrožen na životě tím, že náleží k určité sociální skupině. Splňuje tak podle jeho názoru podmínku § 12 písm. b) zákona o azylu. V jeho případě nejde jen o ohrožení života, ale také o nepředstavitelný psychický nátlak, a stát není stěžovateli schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Rozhodně jde o důvody humanitární, na základě kterých bylo možno k udělení azylu použít § 14 zákona o azylu“. Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rámci svého podání stěžovatel také kromě žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů uplatnil také návrh na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti, žádost o veřejné projednání věci a žádost o tlumočníka do ruského jazyka.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Pouze v případě, že by soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud stěžovateli usnesením ze dne 30. 5. 2007, č. j. 65 Az 405/2005 – 71, neustanovil zástupce z řad advokátů, neboť stěžovatel soudu na výzvu soudu nedoložil řádně vyplněný formulář ohledně svých osobních, výdělkových a majetkových poměrů a neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů. Ze soudního spisu vyplynulo, že toto usnesení převzal stěžovatel osobně dne 6. 8. 2007 u Krajského soudu v Ostravě, kam se toho dne dostavil se žádostí o potvrzení o probíhajícím řízení o kasační stížnosti poté, co mu bylo předmětné usnesení neúspěšně doručováno na adresu, kterou sám uvedl jako svou doručovací adresu ve své kasační stížnosti ze dne 6. 2. 2007 a která zároveň byla vedena v informačním systému cizinecké policie jako místo pobytu stěžovatele. V záznamu o vydaném potvrzení, jenž je založen na č. l. 76 soudního spisu, je poznámka, že stěžovatel na dotaz soudu uvedl, že trvá na tom, že se na jím uvedené doručovací adrese, tj. na Ubytovně v Areálu t. p.v P. 9 – B., P. 569, zdržuje. Dotaz byl ze strany soudu učiněn s ohledem na skutečnost, že na této adrese stěžovatel opakovaně jemu adresované zásilky nepřebíral, a dle písemného vyjádření ubytovatelky ze dne 5. 4. 2007 (na č. l. 62 – 63 spisu) do tohoto data na ubytovně ubytován nebyl a jeho osoba ubytovatelce nebyla známa. Na základě této informace, resp. potvrzení místa pobytu ze strany stěžovatele, zaslal krajský soud na shora uvedenou adresu stěžovateli výzvu (usnesení ze dne 14. 8. 2007, č. j. 65 Az 405/2005 – 78), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy doložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a zároveň doplnil další nezbytné náležitosti svého podání. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li stěžovatel zastoupen advokátem a nebudou-li doplněny důvody kasační stížnosti a rozsah napadení rozsudku a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 37 s. ř. s. odmítnuto.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s., soud předá písemnost k doručení na místo, kde se fyzická osoba zdržuje, nebo na adresu, kterou mu tato osoba sdělila. Nebyla-li pak tato osoba v místě, kde se zdržuje, nebo na adrese, kterou uvedla, zastížená, doručující orgán písemnost uloží, není-li ji zároveň možno doručit jiné vhodné osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí,

kteřá adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá (nejde-li o písemnost, kteřá má být doručena do vlastních rukou).

Nejvyšší správní soud v soudním spise ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení soudní obsílky obsahující usnesení ze dne 14. 8. 2007, č. j. 65 Az 405/2005 – 78, stěžovateli byl učiněn dne 20. 8. 2007 a vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručování zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence a adresátovi byla v místě doručování zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Protože se nejednalo o písemnost, kteřá měla být doručena do vlastních rukou adresáta, a uložená zásilka nebyla vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř. poslední den této třídní zákonné lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Tímto dnem byl v posuzovaném případě čtvrtek 23. 8. 2007 a tento den je proto nutno považovat za den doručení předmětné písemnosti. Skutečnost, že stěžovatel soudu následně dne 8. 10. 2007 sdělil jako místo svého nového pobytu adresu v P. 9 – H. P., L. 56, je pro posouzení účinnosti náhradního doručení výzvy již nerozhodná, neboť k tomuto sdělení došlo až *ex post*, tedy až poté, co doručované usnesení nabylo právní moci. Dnem 23. 9. 2007 již tedy také uplynula měsíční lhůta, kteřou krajský soud stěžovateli stanovil k odstranění vad podání, mimo jiné i nedostatku povinného zastoupení, které je jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupený advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. S ohledem na to, že stěžovatel na výzvu soudu nijak nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti soudu ve stanovené lhůtě nepředložil, Nejvyšší správní soud byl nucen konstatovat, že stěžovatel v tomto řízení není řádně zastoupen advokátem.

V daném případě tak podání stěžovatele neobsahovalo ani zákonné náležitosti a stěžovatel nebyl ani zastoupen zástupcem z řad advokátů. Soud stěžovatele k odstranění vad podání řádně vyzval a stanovil mu k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Vady ani nedostatky zákonného zastoupení však ani na výzvu odstraněny nebyly. Jestliže nebylo podání ve lhůtě stanovené soudem doplněno (§ 37 odst. 5, věta první, s. ř. s.), brání tato skutečnost věcnému vyřízení kasační stížnosti, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, jenž je podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Stěžovatel podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je vybavena odkladným účinkem *ex lege* (ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu). Ve věci žádosti o osvobození od soudních poplatků pro kasační řízení je nutno uvést, že stěžovatel je ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 písm. ch) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, od poplatkové povinnosti osvobozen. Konečně pokud jde o návrhy stěžovatele na veřejné projednání kasační stížnosti a ustanovení tlumočnicka do jazyka ruského, pak je nutno konstatovat, že se s ohledem na to, že kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta, jedná o návrhy zcela bezpředmětné.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl

soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu